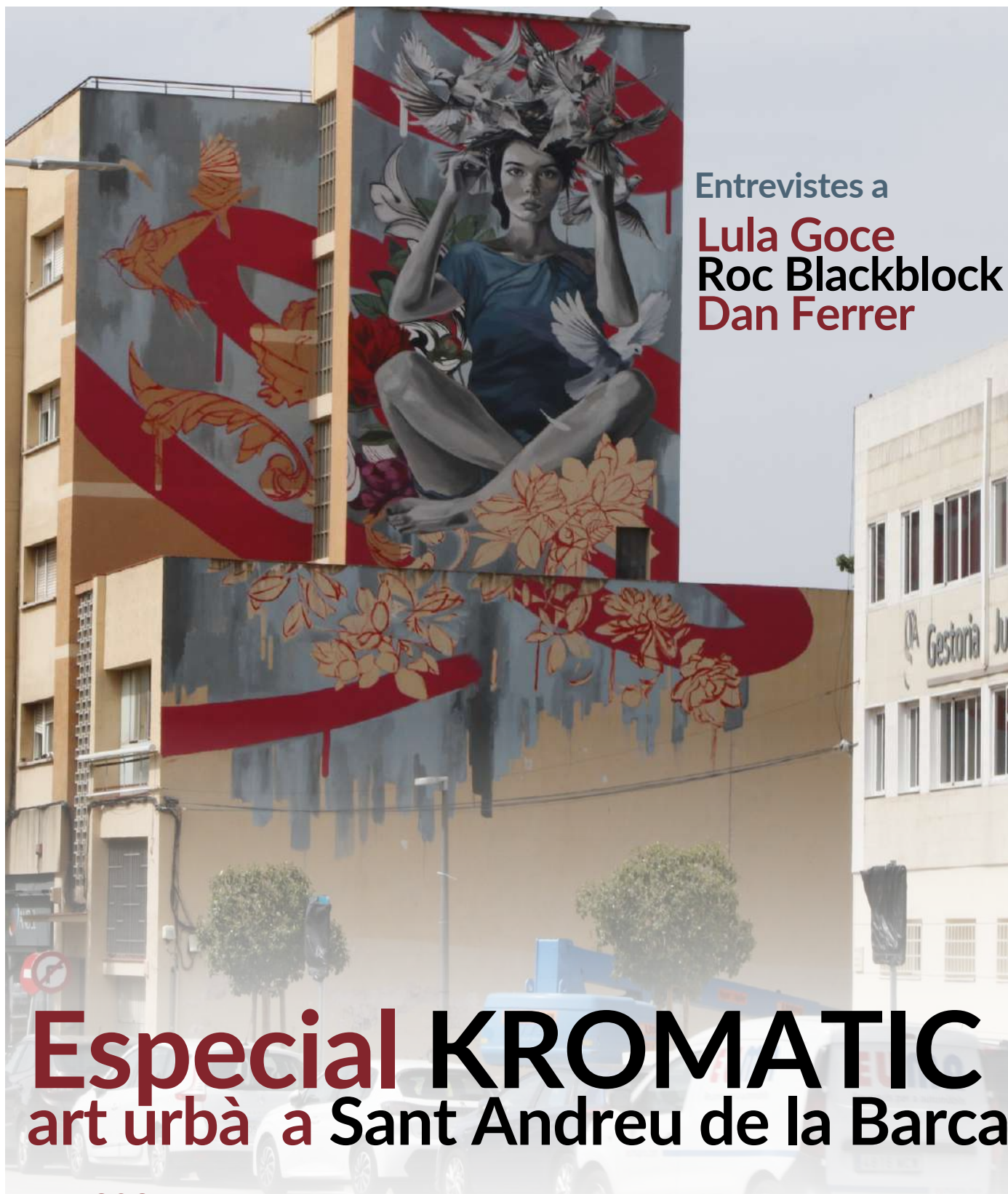

L'INFOSAB

RÀDIO SANT ANDREU 98.0 FM WWW.RADIOSANTANDREU.COM

Entrevistes a
Lula Goce
Roc Blackblock
Dan Ferrer

Especial KROMATIC
art urbà a Sant Andreu de la Barca

JUNE 2025

KROMATIC, l'art urbà en 7 murals

Organitzat per l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca, produït per Rebobinart i en col·laboració de la Generalitat de Catalunya, el festival KROMATIC reivindica l'espai públic com un lloc de creació, expressió i diàleg col·lectiu. Els murals abordaran temàtiques com la natura, la multiculturalitat, la participació, la cultura, la memòria històrica, l'esport i la salut.

Amb set murals de gran format, el concurs obert per artistes, activitats culturals i una aposta per la identitat local, el projecte neix amb la voluntat de transformar i millorar el paisatge urbà de la ciutat. L'alcalde de la ciutat, Marc Giribet s'ha referit aquest nou esdeveniment 'com a una de les apostes del govern municipal'. KROMATIC suposa la intervenció artística de més de 650 m² de parets a la ciutat, amb la participació

de noms reconeguts del muralisme contemporani i artistes emergents.

Els murals del festival Kromatic, reflecteixen la diversitat i identitat de Sant Andreu de la Barca. Hi ha homenatges a la tradició local, a la cultura, a l'educació i a la Natura. També vol ser una reflexió sobre la participació ciutadana o el desenvolupament industrial, sota els valors de la igualtat i la pluralitat.

LULA GOCE

**L'artista visual internacional
Lula Goce pinta un mural al
cor de Sant Andreu de la
Barca amb un toc de natura i
empoderament femení**

El nou mural de Lula Goce, en el marc del Festival Kromatic, a la ciutat transforma l'espai urbà en un lloc de trobada, reflexió i bellesa.

Amb més de dues dècades intervenint espais públics arreu del món —de Doha a Nova York—, Lula ha deixat ara la seva empremta a Sant Andreu de la Barca amb un mural que no només decora, sinó que transforma. 'No només pintem una imatge; intervenim l'espai públic amb tot el que això comporta', diu Lula en una entrevista a Ràdio Sant Andreu.

El mural, que representa una figura femenina poderosa envoltada de natura, s'inspira en l'ecologia, l'autoreflexió i l'empoderament femení. Amb una mirada captivadora i una actitud de determinació silenciosa, la figura sembla seguir l'espectador amb la seva presència majestuosa. És una obra carregada de simbolisme, que interpel·la a la ciutadania i convida a repensar l'espai urbà des de la sostenibilitat i la igualtat.

Per Lula, pintar a l'espai públic és un acte tant artístic com social. 'Un espai que abans era gris, esdevé un punt de trobada, un lloc de

conversa, de dinamització del barri', explica. La seva obra no només embelleix; crea sinergies, fomenta el diàleg entre veïns i contribueix a una major consciència col·lectiva sobre el valor dels espais comuns.

Un art íntim i col·lectiu alhora. Tot i la naturalesa pública del muralisme, Lula confessa que per a ella, pintar és un procés íntim. 'Hi ha moltes hores de soledat davant la paret. Però després, els comentaris de la gent, la seva sorpresa, la seva emoció, ho fan tot molt gratificant', explica. Aquest equilibri entre introspecció i connexió és part essencial del seu procés creatiu.

La dona com a protagonista

En un món on l'art urbà encara pateix un cert biaix de gènere — sobretot dins el circuit de galeries — Lula reivindica el seu lloc com a dona muralista. 'Hi ha més dones al muralisme, però encara no som prou', reconeix. Amb obres com la de Sant Andreu, envia un missatge clar: les dones no només poden estar presents en l'espai públic, sinó dominar-lo amb autoritat i sensibilitat.

'Aquesta dona domina la natura. És una metàfora del que podem ser, del que ja som', afirma.

L'efímer com a essència

L'art urbà, per naturalesa, està destinat a canviar, a desaparèixer amb el temps. I Lula ho accepta amb serenitat: 'El context canvia, i l'obra, també. La degradació forma part de l'encant'. Tot i això, procura que les seves intervencions tinguin una vida útil d'almenys una dècada, oferint així un impacte prolongat a la comunitat.

Una connexió que ve de lluny

Tot i ser gallega, Lula té una relació especial amb Catalunya, on

ha viscut molts anys. 'Tenia l'energia i les ganes de tornar. M'estimo molt aquesta terra', diu. I Sant Andreu l'ha rebut amb els braços oberts. 'La gent és encantadora, molt acollidora. Ha estat una experiència preciosa.' Amb el seu mural, Lula Goce ha deixat a Sant Andreu de la Barca molt més que pintura sobre una paret. Ha plantat una llavor de bellesa, consciència i poder femení que, sens dubte, arrelarà fort en la memòria del barri. La mirada de la imatge del mural persegueix a l'espectador com ho fa durant segles La Gioconda de Leonardo Da Vinci.

Text i fotos Jordi Milian Ràdio Sant Andreu

Escolta
l'entrevista a
radiosantandreu.com

www.radiosantandreu.com

ROC BLACKBLOCK

Roc Blackblock compta amb una trajectòria molt consolidada i després del seu pas pel Kromatic ens deixa un mural sobre memòria històrica amb una imatge històrica a Sant Andreu de la Barca com és el símbol de La Palanca que permetia passar de banda a banda del riu Llobregat.

Roc Blackblock, barceloní, muralista, i veu destacada dins l'art urbà amb prop de 25 anys de trajectòria, reivindica una manera de fer que va més enllà de la pintura. 'Aquest mural neix del diàleg amb la comunitat', afirma. Abans de traçar la primera línia, va submergir-se en la història del municipi.

Va parlar amb veïns i veïnes, amb tècnics municipals i amb la memòria viva dels carrers. 'Jo com a barceloní sabia poc de Sant Andreu de la Barca', reconeix, 'però la memòria s'ha

de construir des de dins, des de les petites històries'. El resultat és una obra que ha emocionat a qui l'ha vista néixer. 'He vist gent gran plorar davant del mural. Això no té preu', explica. I és que la seva proposta, amb un peu en el disseny gràfic i l'altre en el compromís social, busca molt més que agradar. Busca remoure. 'El mural és com una il·lustració de gran format. Jo no pinto només per expressar-me; pinto per comunicar. Sóc un altaveu'.

Aquest mural, com la resta de la seva obra, forma part d'una missió que va molt més enllà de l'estètica: portar la memòria històrica i popular als carrers. I fer-ho, sovint, amb un llenguatge que no defuig el component polític. La seva trajectòria inclou murals que denuncien el feixisme, la turisticació o el genocidi a Palestina. 'La memòria, en aquest país, és inevitablement política', sentència.

Aquesta tensió entre l'efímer i el permanent és un altre dels grans temes. El mural no està fet per durar sempre. El temps, les inclemències o les intervencions urbanes poden esborrar-lo. Però

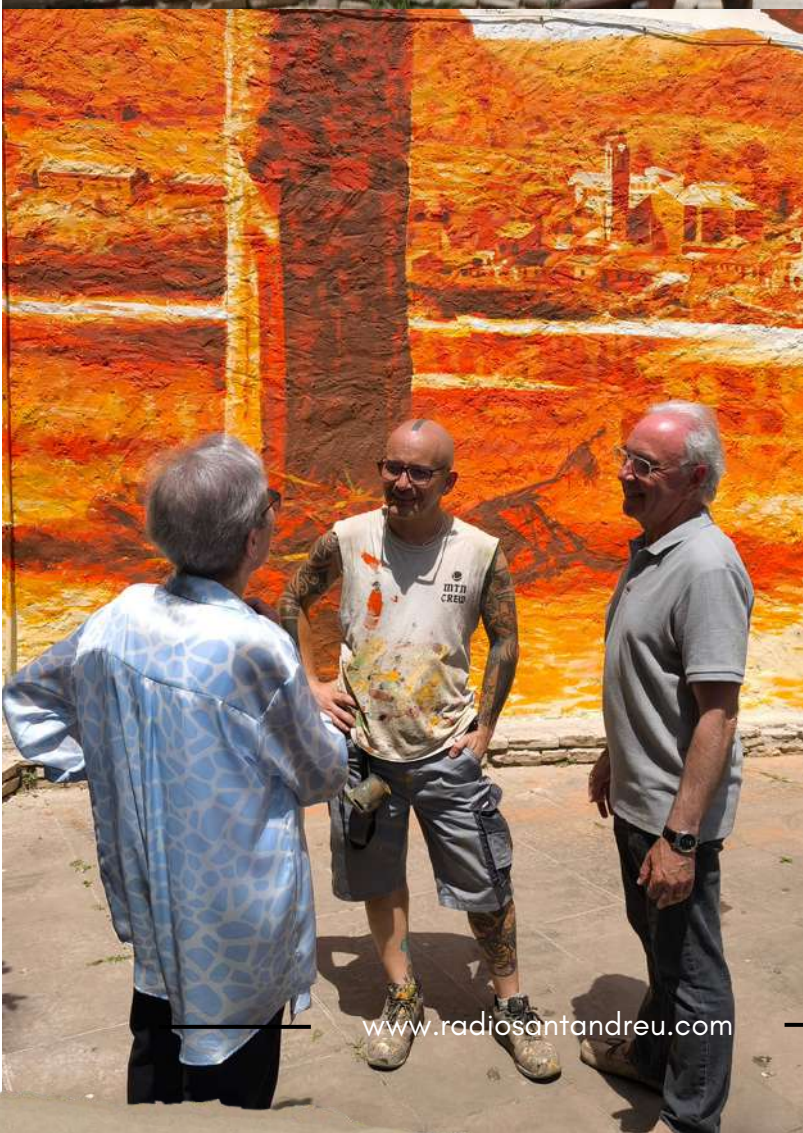
com recorda el mateix artista, 'quan es va tapar el meu primer mural a Barcelona, del 2001, em vaig adonar del seu impacte a través de les xarxes. Va ser un homenatge inesperat'.

Blackblock no busca els grans escenaris internacionals, tot i que ha pintat a Portugal, França i arreu de l'Estat. 'Per mi és un privilegi treballar en l'àmbit local. He descobert una Catalunya que com a barceloní desconeixia. Pintar a petits municipis és una manera de conèixer el país de veritat', reflexiona.

El mural de Sant Andreu de la

Barca queda acompanyat d'una frase que ressona amb força: 'La memòria és el pont que uneix el passat amb el present'. I és exactament això el que ha fet Roc Blackblock: ha convertit un mur en una eina de transmissió, un espai on l'avi pot explicar al net com jugava a la palanca, i on el nouvingut pot descobrir, a peu de carrer, les arrels d'una comunitat que, com ell, continua buscant el seu lloc.

L'art de Roc Blackblock no competeix. No pretén ocupar museus, sinó crear vincles. I en un món saturat d'imatges i missatges buits, que algú pinti per recordar-nos qui som —i d'on venim— és, potser, l'acte més revolucionari de tots.

Text i fotos Jordi Milian Ràdio Sant Andreu

Escolta
l'entrevista a
radiosantandreu.com

www.radiosantandreu.com

DAN FERRER

L'artista madrileny transforma el Centre Cultural Aigüestoses de Sant Andreu de la Barca en una obra viva i participativa amb un mural que beu de la cultura, la música i la comunitat local.

Pocs artistes poden presumir d'haver deixat la seva empremta a ciutats tan diverses com Nova York, Milà, Budapest, Frankfurt o Mèxic. Però Dan Ferrer no busca medalles ni reconeixement. Busca parets amb història, espais amb ànima, llocs on l'art pugui connectar amb la gent. I a Sant Andreu de la Barca n'ha trobat un. L'artista madrileny ha culminat un projecte mural a la façana del Centre Cultural Aigüestoses, on s'allotja la biblioteca municipal, l'Escola Municipal de Música i Dansa, l'Espai Jove i Ràdio Sant Andreu, en el marc d'una

convocatòria oberta impulsada per Rebobinart amb el suport de l'ajuntament. L'obra no és només una intervenció artística; és una conversa oberta amb el territori i amb qui l'habita.

Un espai d'inspiració cultural

'Quan vaig saber que la ubicació era la biblioteca, em va encantar. És un espai que connecta perfectament amb tot el que m'inspira: la literatura, la música, el pensament, l'art en general', explica Ferrer. El centre acull, a més, una escola de música i nombroses

activitats culturals, fet que, segons l'artista, el converteix en 'un escenari perfecte perquè l'obra respiri i creixi'.

Però el repte no era fàcil. La paret presentava una superfície molt porosa, amb molt de relleu i irregularitats arquitectòniques. 'No són problemes, són reptes', assegura amb serenitat. 'Formen part del paisatge urbà i d'allò que defineix una ciutat. M'adapto, m'hi enfronto i, sobretot, m'hi entrego'.

Amb l'experiència que li dona una carrera de més de dues dècades, Ferrer es va preparar a

consciència abans de començar a pintar. 'Quan pintes a l'espai públic, tens un calendari molt ajustat. No hi ha lloc per a la improvisació. Has de tenir clar què faràs cada dia per arribar al final gaudint del procés i no corrents', afirma.

L'art com a diàleg amb el carrer

Ferrer és un defensor convençut de l'art urbà com a vehicle d'interacció social. 'Quan treballes al carrer, el públic és immediat. La gent et veu pintar, s'atura, pregunta, opina. A vegades et sorprenen amb interpretacions que tu mateix no havies imaginat', explica. Per ell, aquesta connexió és part essencial de l'obra: 'El mural ja no és només teu. Un cop està a la paret, es converteix en part del dia a dia del barri, dels veïns, dels infants que el veuen cada dia'.

L'artista evita donar explicacions tancades de les seves obres. Prefereix suggerir, provocar emocions i deixar espai a la interpretació. 'No m'agrada que l'obra sigui tan evident que no deixi cap marge. Prefereixo donar pistes i que cada persona la faci seva, la transformi segons la seva experiència'.

Un punt d'inflexió: Nova York

Malgrat una trajectòria professional d'èxit en el món de la il·lustració comercial i la publicitat –on va treballar per a grans agències espanyoles des de ben jove–, Ferrer va fer un gir radical a la seva vida creativa després d'una estada a Nova York. 'Va ser com per a alguns un viatge a l'Índia: un viatge cap a mi mateix', recorda. Va decidir

deixar enrere l'estrès del món comercial per centrar-se plenament en la seva obra personal. Des de llavors, ha voltat per tot el món deixant murals carregats de simbologia i emoció. 'Cada ciutat t'ofereix una cultura, una mirada, un llenguatge diferent. Viatjar i treballar en contextos diversos és una forma d'alimentar-te com a artista i com a persona'.

Entre el carrer i l'estudi

Ferrer combina la pintura mural amb la creació d'obres en estudi, exposades també en museus i galeries. Tot i això, reconeix que la pintura al carrer li ofereix una dimensió física i vital que troba a faltar en el treball d'interior: 'Quan pintes murals, et mous, puges, baixes, canvies d'alçada, fas servir el cos sencer. És gairebé una dansa. A l'estudi t'asseus, penses més, analitzes. Són dos espais molt diferents però complementaris'. A més, el carrer li ofereix una característica única: 'Un mural pot durar anys o desaparèixer en un dia. La pluja, el sol o fins i tot algú que el pinta de negre. Però això no

m'entristeix. Al contrari. És part de la vida. Com nosaltres, l'obra neix i mor. I aquest procés em sembla bellíssim'.

Quan arriba el moment de signar el mural, Ferrer sent una barreja d'alleujament i satisfacció. 'Durant el procés passes per molts estats. Dies en què tot flueix i dies en què dubtes. Signar és dir: 'Ho hem aconseguit'. Et baixes de la bastida, mires l'obra, fas les fotos i la deixes al món'.

Amb el pas del temps, els colors poden esvair-se, però l'empremta emocional queda. 'M'encanta tornar a veure murals meus anys després i notar com han canviat, com s'han integrat en l'entorn. És part de la seva evolució natural'.

La seva experiència a Sant Andreu de la Barca ha estat profundament positiva. 'Des del primer moment m'he sentit molt ben rebut. Tant l'equip de govern, com els organitzadors, els altres artistes i, sobretot, els veïns. Hi ha molt bon ambient, la gent s'atura, somriu, comenta coses del mural i de la seva vida', explica. 'De veritat, aquí es respira alguna cosa especial'.

Text i fotos Jordi Milian Ràdio Sant Andreu

Escolta
l'entrevista a
radiosantandreu.com

www.radiosantandreu.com

Comunicació de proximitat 35 anys al teu costat

Canal de WhatsApp de Ràdio Sant Andreu

🔔 Per rebre les notificacions dels missatges de Ràdio Sant Andreu, activa la campaneta que hi ha a la part superior.

🔄 Ajuda'ns a compartir l'enllaç del canal amb els teus contactes.

📻 Recordeu seguir-nos i escoltar-nos als 98.0 fm i a www.radiosantandreu.com

www.radiosantandreu.com - 98.0 fm